

NÉMETÚJVÁR ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

— Előfizetési árak: —
Negyedévre 2 korona. — Félévre 4 korona.
Egész évre 8 kor. — Egyes szám ára 20 fill.
Hirdetések és Nyilttérek díjszabás szerint.

Felelős szerkesztő:
Dr. J. CSAPLOVICS ELEMÉR.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Németújvár,
25. sz. — Laptulajdonos: Bartunek Béla, hova
az előfizetési és hirdetési díjak küldendők
— Kéziratok nem adatnak vissza. —

Fohászokdjunk!

Sirba szállt egy család boldogsága és vele nemzetünk és a népek millióinak jogos reménye.

Az erkölcsi élet zérus fokán álló, emberi mivoltjából kivetkőzött és így egyénnek sem nevezhető lény kezében elstült egy pisztoly, melynek halálhozó magvai örökre elnémitották az eszményi házasságot fennragyogó mintaképeit. Nemhiába volt e család feje íziben vérben a legelső magyar ember elkövetkezendő legméltóbb utódja, de akként is gyakorolta a házasság szentsége és a családi szentély által diktált legszebb polgári erényeket, hogy megalázkodás és a szolgaság érzete nélkül is méltán emelhetjük arra a piedesztálra, melyre a köztudat még életében emelte és amelyre — mea culpa — vajmi kevesen kapaszkodhatunk fel.

Még a kegyetlen sors is tán azzal akarta jutalmazni a legodaadóbb férjet, a szívéért még a trónt is feláldozni kész férfit, hogy az elmulás végnélküli útjára magával vihette nemcsak szívének-lelkének, de egész világának másik felét, a legszeretőbb hitvest is, kit a legnemesebb harcban küzdött ki magának . . .

És ha joggal siratjuk is elsősorban a legszeretőbb férjet, apát és polgárt, harcra kél szívünkben e fájdalommal egy még nagyobb, egy még fenségebb — a nemzet fájdalma, amely a vesztességben nemcsak pusztán fájó jelenséget érez, hanem sarkaiban látja megtámadva egy jobb, egy boldogabb jövő reményébe vetett hitét.

És méltán! Nemzetünkért és népeiről rajongó egész ember szállt vele a sirba, magával vivén a megalkuvást nem ismerő férfiúi akaratörőnek, és az uralkodói becsvágyának és tetterőnek egész világát, tiltve azon mélységes, gondoskodó szeretettel alattvalói iránt, mely élő hagyományként szállott rá dicsőségesen uralkodó szeretett királyunkról.

A láthatáron borus felhők tornyosulnak, árnyékukat már évek óta vetik előre. Szinte lélekzetfojtva lessük, miként válnak felettünk egy egész fekete lepelle és szivszorongva várjuk, vajjon kiből lesz meg az elszántság, a bátorság, hogy egyetlen egy csapással áthasítsa a sötét leplet, hogy újra ránk

szüssön a fényes napsugár és sokiziglen élvezhessük újra a béke áldó melegét.

Ez a reményünk vált semmivé az elköltözöttel. Óbenne láttuk megtetszülve mindazon erényeket, melyek képessé tesznek világrendítő tervek megvalósítására. És ha ezek bánata fakadt is volna a merészröptű terveinek kiviteléhez természetesen szükségelt áldozatok nyomán, de bevégezvén hon — és népboldogító gigasz munkáját, bizonyára népmilliók áldása kísérette volna mindenünnen és a hála legszebb virágaival — a szeretettel és az imádatoszerű ragaszkodással — szórta volna tele az uralkodók tövises útját. És ime a múltott bizonytalanságában szinte idegőrlő jövőnk e legnagyobb embere, még mielőtt a jelené lehetett volna.

Egy aljas gazember golyója örökre elnémitotta munkára hívó szavát, megbénította sulyos munkára kész kezét és megdermesztette honboldogító és nemzetdicsőítő terveket szövő agyát.

Egy kegyetlen végzet elragadta közülünk, nem kisebb fájdalomra jószágos öreg királyunknak, aki egy negyedszázad óta immár a második énjét kénytelen elsiratni a megboldogultban; aki zugolódás nélkül igaz krisztusi türelemmel viselte a sors csapásait, aki imával ajkán fogadta a Mindenható kifürkészhetetlen rendelkezéseit, bár szívét hasították is és akit népeket összeroppantó nagy fájdalmak sem voltak képesek istenbe vetett hitében megingatni.

És itt álljunk meg! Ne haladjunk el észrevétlenül a keresztényi türelem és férfierények e legmagasabb és legtündöklőbb példaképe előtt, mert urra lesz felettünk fájdalomunk, holott éppen most van legnagyobb szükségünk rá, hogy egész emberek legyünk.

Mert immár hiába szórja átkát egy család, egy nemzet a gyilkos fajzatra és egész nemzetségére, hiába fordul el a tettetől és az értelmi szerzőktől a legmélyebb megvetéssel az egész művelt világ, fájdalomunkat ez nem enyhíti, vesztességünket ez nem pótolhatja.

Itt csak Isten, az a mindentudó

és mindenható nagy Isten segíthet! Isten nélkül nincs bánatenyhülés, nincs vesztességpótlás és nincs erőforrás, melynek segítségével mindent leküzdve, még nagyobb tettekre serkentjük fájdalom benitotta akaratörőnket.

Csak az Istenbe vetett rendületlen hit és a rendelkezéseiben hitünk szerinti feltétlen megnyugvás képes mélyen lesújtott lelkünket újra felemelni.

Fohászokdjunk!

Te jószágos nagy Isten! Adj örök nyugodalmat az elköltözötteknek; mentsd ki őket a tisztító tűz kinjaiból; bocsásd meg vétkeiket azoknak, kik már itt a földön is Néked tetsző életet éltek és vedd be őket a Te országodba, hogy mielőbb teghatalmasabb szöszölői lehessenek mélyen lesújtott nemzetünknek!

Fohászokdjunk!

Te mindenható nagy Isten, ég és föld fölséges Ura! Adj erőt szeretett jószágos öreg királyunknak, hogy megrázkódtatás nélkül viselhesse e sulyos megpróbáltatást, a Te szentséges akaratodnak — csak Te tudod, mily célzatu — megnyilvánulását. Egy nemzet osztatlan részvéte enyhítse kegyelmeddel mélységes fájdalomát; ne engedd összeroppanni egy átkos gaztett sulya alatt, hogy szent kegyelmedből még hosszú ideig uralkodhassék nemzetünk és népei javára!

Fohászokdjunk!

Te magasságos szent nagy Isten! Állj oldalunk mellé a keserű pohárnál; engedj védő szárnyaid alá aggodalmunkban; virrassz nemzetünk felett, miként jószágos szeretettel azt immár ezer éve teszed és világosítsd fel isteni bölcseségeddel azt, ki hivatva lesz az elköltözöttet pótolni és a legnemesebb nemzet felett uralkodni!

A Te törvényed szerint minden pusztulás nyomán új élet keletkezik. Vajha a két elhunyt nemes lélek holtteste is egy-egy vetőmag volna, melyből földünk két legszebb virága — a béke és emberszeretet fakad!

Fohászokdjunk . . .

A természet ölen.

Valahányszor az ünnepi ruhát öltött természetben járók, ünnepélyes hangulat vesz erőt szívemen; úgy érzem, mintha a természet örömtől sugárzó szive azt dobogná: örvendjete! Hisz az élet erőt kíván, mert munkákat, feladatokat követel mindnyájunktól. Már pedig a legnagyobb erő — az öröm. Csak az örvendő hatalmasság az élet nagy munkálataira. Szomorú kán, felhős ég alatt még senki sem vált hatalommá. S minél mélyebb gyökereket ereszt lelkünkbe s hinti be napsugárral kedélyünket az öröm, annál inkább izmosodunk.

És mert az igazi életörömök kutforrásai mi magunk vagyunk: öltöztesd lelkünket a szépség pompájába, igazi erőbe; ne legyünk lényünk özönjének, az igazi életörömnek kutmérgezői, hanem: csodákat teremtő tavaszi napsugarak, amelyek örvendő tavaszi érzéseket ültetnek a szívekbe.

Ez igazi és legnagyobb művészet! Mig ezt el nem sajátíthatjuk, a létnek ama ihehetetlen alakjai közé tartozunk, akiknek bonckése alatt csupa hullák vannak: a vallás hullája, a költészet, az erény, a szeretet... hullája. Ama nagyhangú fecsegők számát szaporítjuk, kiknek szájában az ördög tócsája és kotyvaléka bugyog; kik azon bogarakhoz hasonlítanak, amelyek verőfényes tavaszban is, mikor mindenhol virág fakad és illatozik, az uton levő szemétrakásra szállanak. Igen, hogy ember-társaikat ne is tudják szeretni, boldogítani, csak a port, piszkot keresik bennük, csak a rossz oldaláról nézik

és élvezetet találnak annak elemzésében.

Mi legyünk az élet művészei; keljünk a szeretet szárnyaira, amely arra kényszerít, hogy addig kutassunk, míg az emberben egy jó tulajdonságra, a pocsoljában egy gyöngyre, a tüskeborkorban egy rózsára találunk, amelyért legalább kissé szeretni tudjuk embertársunkat. Csak a rózsát látjuk majd, melynek illata feledtetni velünk a töviseket: csak a gyémántot nézzük, melynek fénye elfeledtetni a salakot.

Hisz nincs ember, kinek szive mélyes mélyében ne volna világosság, nem volna szeretetreméltó oldala. S hány még az igazi nagyság, akik mellett észrevétlenül haladunk el, mintha nemis tudnánk: hogy a drágakő a pusztaságok rejtekeit, az arany és ezüst a hegyek bensejét, a gyöngy pedig a tenger titokzatos mélyét kedveli. Oh, az igazi gyöngy nem igen csillog!...

Sajátítsuk el a figyelés művészetét; legyünk művészelkek, kiknek életévei nem az emberek szidásában folynak el, mert nem csupán a töviseket akarják szemlélni, hanem becsülik, szeretik a rózsákat és élvezik illatukat.

Pater Agnell.

HIREK.

— **A serajevói tragédia.** Mult vasárnap jókedv és vidámság között ébredt fel trónörökösünk és neje a gyönyörű fekvésű Serajevó városában és ime ma, egy hét leforgása után, már mindketten örök álmukat alusszák. Egy héttel ezelőtt a kumposti kastély-

ban vidáman, pajzán, kedvteléssel játszadozott trónörökösünk három gyermeke és ma gyászruhában, szívében mélységes fájdalommal eltele gyászolják atyjukat, gyászolják anyjukat. Gyilkos kéz oltotta ki Ferenc Ferdinánd és neje életét, az erős ember, a tetőtől talpig bátor katona és lélekben nem gyengébb neje gyilkos golyótól találva majdnem egy pillanatban halt meg. Az életben egyek voltak, egyek lettek a halálban mely korán, mely váratlanul érte őket. Ferenc Ferdinánd trónörökös és neje ellen elkövetett merénylet részletei ismeretesek már kedves olvasóink előtt. Mi azokat újra fel nem idézzük. De könnyes szemmel emlékezünk meg gyászos esetünkről. Serajevóból a két holttestet Trieszten át Bécsbe szállították, hol pénteken délután volt a temetés, majd pénteken éjjel együtt temették el a két holttestemet Artstettenben. Gyászol minde magyar és fájó szívvel rebegi minden magyar ajka: Nyugodjanak békében!

— **Személyi hir.** Ma érkezik városunkba Olsovsky P. Mansvét, ferencrendi tartományfőnök, titkára, Gábriel Godfrid kíséretében.

— **Rendkívüli megyegyűlés.** E hó 7-én, kedden rendkívüli megyegyűlést tart Vasvármegye törvényhatósági bizottsága. A gyűlés azért lett összehívva, hogy a vármegye a trónörökös és nejének halála felett őszinte részvétet kifejezze.

— **Az ideai hadgyakorlatok.** Ferenc Ferdinánd halála folytán bizonytalanná vált az ideai hadgyakorlatok megtartása. Találgatások követik egymást. Egyik lap tudni véli, hogy elmaradnak a gyakorlatok, a másik szerint pedig feltétlenül meglesznek tartva és pedig Frigyes főherceg jelenléte és rész-

A gazdagság.

(Mozaik.)

A mai világban alig játszik valami olyan hatalmas szerepet, mint a gazdagság, a pénz. Ritkán esik szó valakiről a nélkül, hogy meg ne kérdeznék, hogyan áll, mennyije lehet az illetőnek. A hosszúság mértéke a méter, a súlyé a kiló — az emberi méltóságé a pénz. Így van ez manapság. Mintha bizony az ember értékét a pénz adná meg, mintha bizony az ember az volna, legalább nagy ember, aki ezresekkel dobálózhatik, ezt kellene hinnünk a világ szerencsétlen fölfogása szerint. Ha száz évvel ezelőtt azt mondták volna valaki, hogy az ember tulajdonképpen a bárónál kezdődik, manapság meg az a fölfogás járja, hogy az ember annál kezdődik, akinek legalább százezer koronányi vagyon van. Egyik fölfogás neveltségesebb, mint a másik s ha mégis lépten-nyomon találkozzunk velük, ennek magyarázata az a régi igazság, hogy nincs az az örült nézet, amelynek ne akadna az emberek között pártfogója.

Mintha az egyiptomi sötétség szállotta volna meg az emberek fejét, annyira elvakította őket az anyagias gondolkodás, amelyet épen a világosság legnagyobb ellensége, a

fölvilágosodottság üres jelszava alatt árasztott szét a világon. Vakság, sötétség vár mindazokra, akik elhagyják azt, aki mint a világ világossága, egyedül mondhatta magáról: én vagyok az ut, igazság és élet. Akinek nem ez az irányítója, az letér a jó útról, elveszté az igazságot s a legnagyobb veszély fenyegeti életét. Sorsa: bolyongás, tévelygés és végre a halál. De hát hogyan is vélekedik a világ világossága a gazdaságról? Élete: a szegénység apoteozisa. Tanítása: boldogok a lelki szegények, mert övék a mennyek országa — Könnyebb a tevének áthaladni a tű fokán, mint a gazdagnak bejutni a mennyek országába.

Ez világos beszéd, de mit szól hozzá az élet?

Néhány történetke jutott eszembe, felelet helyett elmondom azokat, habár nem ismeretlenek, mert nem új dolgok, hisz százszor is megisméltődnek, csak a szereplők változnak.

Egy rokkant katona járt a vidéken, véségére koldulnia kellett, mert a módos atyafiak közül senki sem akarta befogadni a hazátlant. Egyszer valaki megkötönyörrült rajta, egy sorsjegyet adott neki, hátha szerencsés lesz vele. Tényleg nyert 60.000 koronát. Egymásután kapta ezután rokonaitól a sok levelet — mindegyik barátságos otthonnal kínálta azt, akit azelőtt elutasított.

Nagyszabásu elektromos mű létesítéséről volt szó. Okos emberek tanácskoztak ott.

Elegen lettek volna, egyikük mégis azt indítványozta, hogy a gyűlésre hívják meg a helybéli tőkepénzes urat is, aki különben ostoba volt, mint a föld. Az egyik zsúritag a meghívást kifogásolta, mivel, mint megjegyezte, a tanácskozáshoz csak értelmes emberek alkalmasak. Az első indítványát főtartva azt felelte, hogy a tőkepénzes urnak helyet biztosít vagyona is a zsűri tagjai közt. — És a többség e szerint döntött.

Az uraság szarvasai önkretették szegény szomszédja mezejét. A kárvalott hiába iparkodott az uraságtól békés uton kárpótlást szerezni, kénytelen volt pereskedni. A tárgyalás előtt való napon a törvénytuló bizottság helyszíni szemlét tartott a károsult birtokán, ami után a kastélyban fényes lakoma következett. — Másnap a szegény parasztot kérésével elutasították.

Haldoklott a dús gazdag. Legjobban az gyötörte, hogy a világtól és szép jószágától válnia kell. Hítétől élete megfosztotta, azért így beszélt halálós ágyán:

— Csak azt tudnám van-e örökkévalóság? Ha igen, fél vagyonomat odaadnám, hogy ott is boldog lehessen.

A körülállók egyike, egy semmibe vett inas, közbevágott:

— Van örök boldogság, de azt pénzért nem árulják.

vétele mellett. Mi annyit várhatunk, hogy még végleges döntés nem történt ez ügyben.

— **A bíróság nyári szünete.** A németújvári kir. járásbírósnál és hónapban kezdődik meg a nyári szünet és a tisztviselők egy része most megy szabadságra. Polgár István kir. járásbíró a bíróság vezetője és hó 7-én kezd meg szabadságát, melynek legnagyobb részét Lovranóban tölti; távollétében Szeleszky Gyula kir. aljárásbíró helyettesíti. Dr. Grandpiere Jenő bir. jegyző is szabadságra ment. Agócsy Dénes tkkvezető, lapunk munkatársa 4 hétre e hó 4 utazott el a Szegedre, Marczinka Dezső kezelő családjával Pöstyénben tölti e hó 7-től a szabadságidőt.

— **Örömmel értesülünk** arról, hogy Füzy István németcensci plébános a Császárúrdőben a fürdő használata folytán napról-napra jobban érzi magát és reumás bántalmait erősen szűnőfélben vannak. Teljes felgyógyulást kívánunk.

— **Gyászistentisztelet.** A németújvári róm. kath. templomban e hó 6-án hétfőn, délelőtt 9 órakor lesz Ferencz Ferdinánd elhunyt trónörökös és nejeért a gyászistentisztelet.

— **Szabadságon.** Dr. Sik Lajos ügyvéd és neje e hó 7-én indulnak városunkból négy hétig tartó északi, és pedig a Skandináv félszigetre tervezett utazásra. — Dr. Adler Béla ügyvéd lapunk munkatársa 10 napra Budapestre utazott e hó 2-án.

— **Közgyűlés.** Nemrégiben tartott közgyűlést a németújvári önkéntes tüzoltóegylet. A többi soron volt tárgyak közül különösen megemlítésre méltó, hogy a közgyűlés elhatározta, miszerint módot es alkalmat keres arra, hogy gróf Draskovich Pált a tüzoltóság parancsnokává, vagy diszelnökévé megnyerje. Egyben megbizta jelenlegi parancsnokát, hogy lépjen érintkezésbe gróf Draskovich-al és közölje vele az egylet hó óhaját.

— **Vihar.** Csütörtökön, e hó 3-án este 7 és 8 óra között hatalmas vihar vonult el városunk felett. A vakító villámvilágásokat minden megreszkedtető dörgések követték, és eső pedig záporként hullott. Szerencse, hogy nem tartott sokáig a zivatar. Elvonult Szentgothárd felé, hol még nagyobb erővel dühöngött és ott már jég is esett.

— **Mozi városunkban.** Egy jó mozi jön a napokban városunkba, hogy itt előadásokat tartson. Sajnos, hogy csak félévenként van részünk mozi előadásokban, mikor a többi járási székhelyek már mind állandó mozival rendelkeznek. Nálunk is megindult már egyszer a tervezetés, de úgy látszik füstbe ment a terv.

— **Színészet.** Kisjeszeni Jeszenszky György társulata üttötte fel tanyáját városunkban ezeltől két héttel és ezen két hét alatt volt is már 3 előadás. A hangzatos és tetszelős ígéretek is ígéretek maradtak, mert nemcsak, hogy élvezetes előadásban nem volt részünk, de valóságos haraggal távozott el mindenki a hirdettet előadásokról. Amit eddig produkált a társulat az nem is nevezhető színelőadásnak. De nincs is együtt a társulat. Napról-napra csak azt halljuk, hogy jön ma is 2—3 színész, de még mindig nem értek ide. Az eddig szerepelekről külön nem emlékezünk meg, mert, ha egy-kettő néha mutat is valami képességet, mégis minden kritikán aluli az összejáték és maga

az előadás. — Azért nem is foglalkozunk bővebben színészetünkkel, csak még annyit jegyezzünk meg, hogy az ilyen társulat igazán csak kárára, csak hátrányára van a pártolásra érdemes és szerényebb, de többet nyújtani tudó társulatoknak. Kívánjuk azonban, hogy az esetleges ezutáni előadások amennyire lehet kijavítsák azt a rossz véleményét, melyet a közönség táplál az eddigi előadások fókán a társullattal szemben.

— **Rendkívüli kiadás.** Lapunk mult hétfőn rendkívüli kiadásban jelent meg, hogy kedves olvasóinkkal közölje azt a gyászos eseményt, mely volt trónörökösünket Ferenc Ferdinánd főherceget és nejét érte és melyről mai számunkban másutt emlékezünk meg. A rendkívüli kiadással megakartuk mutatni, hogy mi minderre hajlandók vagyunk, mi mindent megteszünk, hogy kedvébe járjunk kedves olvasóinknak. Tudjuk és látjuk, hogy nagy érdeklődés kísérte lapunk rendkívüli kiadását és jól esik hinnünk, hogy most már meggyőződés e járás kedves közönsége, hogy lapunk igazán ő érte van, az ő számára alakult. Jól esik hinnünk, hogy a rendkívüli kiadás csak szorosabbá fűzött bennünket kedves olvasóinkhoz és az érdeklődőkhöz.

— **Kabaré.** A németújváron működő szintársulat tagjai — kivéve a sokat ígért igazgatót — ma, vasárnap este kabarét rendez. A társulat tagjai megakarják mutatni, hogy a rossz előadások nem rajtuk mulott és hogy mégis kellemes emléket hagyjanak ilt egy élvezetes kabaréval akarnak elbucszni tőlünk. A kabaré számokat Luka Eerenc tanító fogja kísérni és a társulat minden tagja — mint említettük kivéve a hirtelen eltávozott igazgatót — közreműködnek kedvel és minden igyekezettel Hisszük, hogy a kabaré élvezetes lesz és kellemes estély lesz a mai.

— **Időjárás.** Gyönyörű szép nyári napjaink voltak az elmúlt héten. Egyik nap melegebb volt a másikkal és majdnem kibírhatalan volt a hőség délelőtt 10-től délután 3-ig. De annál kellemesebb, annál élvezetesebbek voltak az esték és reggelek. És mégis — még a mult heti kellemes esték sem voltak képesek kicsalni városunk lakosságát egy-egy kis esti sétára. A forró napok alatt elért a megéréshez a gabona és bár már itt-ott megis kezdték, de jövő héten már mindentlígán folyik majd az aratás.

— **Állatdíjazások.** A vas megyei gazdasági egylet az idén is megtartja szokott évi állatdíjazásait. A díjazás nálunk július hó 27-én délelőtt 10 órakor lesz. A pénzdíjakra csak kis-gazdák pályázhatnak.

— **Az FTC. Szombathelyen.** Nagy napja lesz ma a SzSE.-nek. Világhírű vendége lesz, a többszörös magyar bajnok csapat, az angol verő Ferencvárosi Torna Klub jön ma Szombathelyre, hogy be mutassa ott az igazán szép, az igazán élvezetes, sőt bámulatos játékát Erős munkája lesz a derék SzSE.-nek, de elismerést is érdemel, mert alkalmat nyújt megynék közönségének, hogy láthassa a híres FTC. játékát. A mérkőzés ma délután 5 órakor lesz a SzSE. pályáján.

— **Utcaöntözés.** Hatalmas portoméző fekszik utcáinkon. Egy-egy kocsi akkora port ver fel hogy félóraig is eltart, míg a porfelhő leüllepzik. Persze öntözésről szó sincs. Se a város, se a házak tulajdonosai nem foglalkoznak ezzel. Pedig mennyire egészséges

az öntözés, mennyire egészséges a pornak illetén leköttése és mennyire kötelessége lenne az öntözés a városnak is és a háztulajdonosoknak is. Elvégre az egészség követelményeinek itt is eleget kellene tenni. Elején vagyunk még a nyárnak, még sokat használhatnának vele az illetékesek, ha gondoskodnak az utcaöntözések elrendeléséről és pontos teljesítéséről.

— **Meghalt elmebeteg.** Egyik utolsó számunkban hirt adtunk arról, hogy Kremsner István, Orbánfalui lakos megőrült. A szerencsétlen ember egy parányi kis földdarabért folytatott pert azt elvesztette és ezt a pervesztést annyira szívére vette, ez annyira és folyton bántotta, hogy elméje elborult. Néhány, talán két héttel ezeltől szállították fel a lipómezei gyógyintézetbe, ahol e héten meghalt. Holt tetemét haza hozták Orbánfalvára és ott temetik el.

— **Kanyaró.** Szenteleken kanyaróban betegedett meg Guszák László ottani lakos.

— **Balesetek.** Daubner József famunkás a Kohn és Schmergel cégnél és Kohovics Antal famunkás a Kőszénbánya Társaságnál — munkaközben szerencsétlenül jártak. Mindkettő a hirtelen és váratlanul alágurult falanktól szenvedtek sérülést.

— **Iparengedély.** Rothen Alajos szenteleki lakos gőzszéplőgépj tartására kért iparengedélyt.

— **Uj italmérés.** Piplits Ferenc, magashegy lakos italméresi engedélyt kért és nyert.

— **Közveszélyes elmebeteg.** Unger József, taródcensci lakosnak elborult az elméje és most mint közveszélyes elmebeteg rövidesen a lipómezei elmeegógyintézetbe fogják szállítani.

— **Kanyarójárvány.** Óbér községben kanyarójárvány lépett fel. Minden a járvány terjedésének megakadályozására szükséges intézkedés meg lett téve.

— **Kőfaragászati és szobrászati munkák beszerzése** előtt tekintse meg Kiss Károly körmenői szobrász- és kőfaragó telepét.

— **Tánciskola.** Nemes Schawraczky Gyula tánc- és illemtanár, kit már a mult évi itt működése idejéből jól ismer városunk közönsége, e hó 9-én megkezdí táncanfolyamát, melynek során a szalon-tangót is elsajátíttatja.

CSARNOK.

Náci kampója.

(Monológ.)

— Irta: Ehrlich A. Alajos O. M. —

A monológot megelőzőleg a szinpad mögött élénk nevetés hallatszik, majd pedig haragos kiáltás: Szemtelen pimasz alakok! E szavak után egy kopott ruhájú stréber jelenik meg a szinpadon. A hosszu orra be van fásizva. Ezt a hosszu orrot úgy lehet késztíteni, hogy papírból, vagy viaszból állarólt faragunk, melynek hossza 6 vagy 7 centiméter lehet. Ez a viaszból faragott orr a valódi orra illesztendő és a fej körülvéve befásilizandó. Az előadási mód zsidós.

(Belépéskor.) Rendőr, hallja fogja meg azokat a komisz alakokat! Ez mégis csak pimaszság! (A közönség felé megy.) Csak lett volna a közelben valahol a Gerő

rendőr, hát akkor biztos, hogy összeapította volna őket a kardjával. (Most már a közönségnek beszél.) Jajj! mi történt velem?!? A Bagó urtól jövök, a főpénztárnoktól. Micsoda katasztrófa az én esetem?

Ilyen még nem történt velem. De furcsa história is ez. Ugyebár kíváncsiak erre? Önöknek, mivel látom, hogy sajnálnak. elmondom az egészet.

Egy rebakkos üzletüggyben kellett a Bagó urhoz mennem, de amint láthatják az orrom ügyével végződött. Oh, ez a szegény orroszkám, már mennyi szerencsétlenséget szerzett nekem. Jobb lett volna tán nem is születnem, mint ilyen kampóval az élet-szinpadiján megjelenem. Egy orr miatt már egész sorsüldözött lettem.

Ugyan én nem törődnek az ilyen ékít-ménnyel, hisz nekem nincs utban, sőt még szépségre sem adok, de az a baj, hogy mások törődnek ezzel, mintha ez nekik utban lenne. Ezért üldöznek oly annyira, ezért heccelnek mindenütt.

Mindenekelőtt bocsánatot kérek, hogy ily hosszú lére higitom a Balog urnál történt balesetet. Ennek a leírásnak, hogy az egész dolgot megértétek, összefüggőnek kell lennie. Ezért a balesettel összefüggő eseményeket is kell röviden vázolni, hogy a tárgy világossá legyen. Az egész úgy a Bagó-család és az orrom között foly le mégpedig a következőképen:

Ugy kezdem keserves históriámat, hogy kijelentem, hogy évek óta sokat szenvedek. A sors keze régen, már a gimnáziumi osztályokban üldözött. Nem egyszer voltam kitéve az osztálytársaim gunyjának. S miért volt ez? Az orrom miatt, vagyis annak kampója miatt. Nem is hívtak másnak, mint kampós Khón Nácinak.

Pedig, ha e kampós nevet hallottam, már evett a méreg. A tizpercek alatt az osztálytársaim mást sem tettek, minthogy orrom miatt velem élcelődtek. Hol a füzetemre, hal pedig az iskolai táblára rajzolták fel fényképet. S miért hecceltek engem? Tehetek-e én róla, hogy ily ékítménnyel áldott meg a természet?

— Nem, — nem tehettek róla! De ezért mégis nincs belátása ennek a világnak!

Egyszer azonban ennek az irka-firkálásnak rossz vége lett. Ugyanis az egyik osztálytársam, még pedig a Bagó ur fia, az a gézen-guz Péter a számtanfuzetemre rajzolta fel a szépséges arcképet. S mi lett ebből? Tán Bagó Péter itta meg ennek a levét? Oh, nem! Én soha életemben nem voltam szerencsés, így most sem, mert ime számtan tanárom engem szólított fel. Szerencsétlenségemre a füzetet is ki kellett vinnem. Egyrészt örültem a számtan füzet látta-mozása miatt, mert gondoltam, hogy a sok csufolás és irka-firkálás befűtül Bagó Péternek. De nem így történt, mert alig látta meg a tanár a rajzot, már is oly döbbe jött, hogy lábaim rezegtek a félelemtől: Te haszontalan alak! Hát a tanárodat rajzold le és azt csufoldd ki?!?

Nem tanár ur, — rimámkodtam: — bocsánatot kérek, ... én ...

Hallgass! Elég lesz! Ne mentegesd magad! Mars a helyre!

Ime a Bagó Péter miatt becseszkoztam. Helyre kellett kotródnom. S miért? Egy tévedés miatt, mert a tanár urnak is hosszú orra volt, ha nem is akkora, mint az enyim. De ez sem volt elég. Ehhez járult az is hogy félévkor a hosszú féltékeny orr miatt elhasaltam, elbuktam.

De ez semmi! Ez még nagyobb lesz! Mégpedig a sarmadik gimnáziumban történt szörnyűségus história. Torna órán voltunk. Ugyan itt más nem történt, mint, hogy engem alaposan megtornáztattak.

Ugyanis midőn egyszer a torna-tanárrat kihívás a tereméből, a strici Bagó Péter kompániájának estem áldozatul. Miután már ezek össze-visszasugdoztak, hozzám jöttek és azt kérdezték, hogy nem-e tudnám megtenni a halálforgást?

Mit? Halálforgást? ijedeztem az átkozott sereg előtt, még sohasem próbáltam.

Nem? Ekkor megpróbálhatod, — biztatott az utálatos Bagó Péter, — de hogy jól megtudd csinálni, én előbb majd megmutatom neked. E szavak után Bagó Péter a nyujtón termett, s olt ötször vagy hatszor meg is tette a halálforgást. Midőn befejezte, leugrott a nyujtóról és felszólított, hogy most rajtam a sor. Én erről hallani sem akartam.

Nem meri megtenni! Kacagtak mindenfelé. Ha! Ha! Ha! Fogjuk meg őt, s akaszszuk rá a nyujtóra, majd akkor megteszi!

Meg is ragadott a földnek ez átkozott fajzata, s feltett a nyujtóra, mégpedig hogyan? A lökőtök alakok nem e kezemre függesztettek fel, hanem az orromra, sőt lefogták kezeimet, s egyszerű-kétszer meg is himpaltak az orromon! Ez barbárság volt! Önök előtt hihetetlennek látszik, pedig megtörtént. Csak akkor eresztettek le az akasztó-favirágok, midőn az orroszkámból kifreccsent a vér!

Ezt nem tűrhettem tovább! Iszonyu dübbe jöttem. Nem is időztem egy csepet sem köztük Csakhamar összeszedtem magam, s bucsut mondtam egy a tornateremnek, mint az intézetnek, mégpedig mindörökre

Otthon könnyes szemekkel tudtára adtam a dolgot a tátimnak.

Sebaj Náci, vigasztalt az öreg, nem kényszerítlek téged a tudományra. Enélkül is lesz belőled ember, mint ahogy belőlem is lett. Ugyis öreg ember vagyok, kell, hogy már utódról is gondoskodjam. Akarsz-e utódod lenni?

Én? Miféle utód?

E jövedelmező állásbeli utód!

De miféle állásbeli utód?

E rongyszedő hivatalbeli! Nem megvendendő állás ez. Ebben élt és halt meg eddig minden Khón elődöm! én is ebben éltem, ebben szedtem össze magam, de ebben is akarok meghalni. Akkora tekintélyem van, hogy azt se tudom, hogy miként jutottam hozzá.

De tátikam, nem jövedelmező, biztos keresetű állás ez már!

Hogy nem volna biztos? Nélkülem Nácikám már nem tud megélni a társadalom. Sőt oly népszerű vagyok, hogy mindenki Khón urnak szólít.

Na, jó van tátim, akkor Khón ur leszek én is.

Helyes fiam! Tehát örökösöm vagy! Mindjárt holnap reggel megtartjuk a székfoglalást, s elmész helyettem egy körutra. De mielőtt a kormánypálcát a kezembe vennéd, egyet-mást táfítdól meg kell jegyezned. Mindenekelőtt a Khón-családi szótart tanuld meg! Ezt azért utánam énekeld!

Hallja maga édes nénem!
Hozza ki a rongyát kérémm!
Akkor, meg ha már dísznót őt
Vele együtt csontos vödöröt.
Csak csontot!... rongyot!...

Ezt a nótát Nácikám el ne felejtsetd, erről ismernek fel az emberek. Ezt minden falun át kell énekelned. Ehhez a következő ráadásokat teheted: Kinek kell tányér?!?... Kinek kell gyűrű?!? Csak rongyot adjanak érte!

Másnap reggel csakugyan kocsira kellett ülnöm, amely már a cók-mókkal és lóval egyetemben az ajtónk előtt készen állt. Új fel drága Nácim, de előbb portékáidat nézd meg! Lásd e kisebbik lábában vannak a finomabb tányérok, amelyből két-két kiló rongyért meg csontért adjál egyet-egyét! Amabban a nagyobbik lábában az egyszerűbbek, ezért ebből egy kilóért adhatsz egyet. Ha pedig nincs egy kilóra való portékája a népknek, ezet gyűrűvel fizess meg. Vigyázz a mértékre, s így, ha mérsz, a serpenyőt, hogy abba sok mehessen. emeld meg. De ezt ne vegyék ám észre! Ha pedig kérdezik ki fia vagy? mond a híres Khón urnak fia és utóda vagy. Na rajta! Most már mehetsz. Csak szépen, csak lassan, de ne a kapunak menj!

Szervusz! A Joheva segítjen!

Meg is indultam... Prbszt!... Jajj! Elakadtam a kapuban.

Náci? mit csináltál? Jól kezdted a seftet! Neki mentél a kapufának. Jajj! mennyi tányér összetört?!? Most várj egy kicsit, míg a töröttet ledobálom. Így ni! Máskor vigyázz! Ilyent többé ne tégy. Már most újra mehetsz!

Végre szerencsésen az utcára jutottam, de szerencsétlenségemre, mert ép e tájban ment az iskolába a diák sereg, s ezek közül egyesek felismertek... Szervusz Khón! Hát nem jössz iskolába? E kérdésekkel süket módra mit sem törődtem.

Csak az volt a baj, hogy utam épp a gimnázium felé vezetett el, s így mindig több és több gazfickók követett. Hej, de boszus voltam, de azért csak türtem, mivel mérgemet a lovamon is kitölthettem.

Amig így boszúsan az utcán hajtatok, az a koszos Bagó Péter is hozzájuk csatlakozott... Hé Náci! Tudod-e a halálforgást?!? Ha már elfelejtetted, akkor gyere csak az iskolába, hát biztos megteszed! Hallod Náci! Hát miért kocsin jössz az iskolába? Tán már gyalogolni sem tudsz a könyvekkel? Hát miért nem beszélsz? Mit viszel azokban a ládáknak? Tán abban vannak a könyvek? Na, nem mondogd meg? Na megállj!

Ezzel utánam futott! Hiába vertem és nógattam a gebét, utólt.

Hé fiuk! Gyertek ide! Nézzétek meg! Náci tányérokat visz, így rongyos zsidó lett. Ha! Ha! Ha! Gyere el hozzánk, ott is kaphatsz rossz nadrágot. Itt van gyűrű is, ... fiuk kinek kell? ...

Ja, de ezt már semmiképp sem tűrhettem. Te zsviány, mars el innend! ezzel, míg lovam cammogott, őt az ostorommal jól lefüllenttettem. De ezt is vesztetre műveltem, mert alig mázom fel hátul a kocsimra, máris: Bruszt!, csirip-cseréd, egy nagy zökkenéssel felfordult kocsim. Tányérjaim pedig csörömpölve hulltak szét.

Én, miselyt a kocsimból kívánszorgék, már is tisztában voltam a helyzettel. Nemcsak az én kocsim járt így, hanem ezenkívül egy hintó is felborult, a mely alul egy káromkodó uri-embert segítettek ki, még talpon sem állt, máris kiabált: Hej ki az a gézenguz, aki fogatomat, habár kocsisom kiakarta kerülni felburította?!? ...

Én vagyok az, nem tehettek róla mert itt ezek ...

Semmi mert! hallgass te akasztófa! Inkább azt mond meg mi a neved te kampós zsidó?!

Az én nevem Khón Ignác!
Khón Ignác! Heyles! Megállj, majd megtanítlak lovat hajtani. Majd lefaragok az orrodból, mert úgy látszik attól nem látsz! Hallja rendőr, kísérje be e zsidó kölköt a kapitányságra, mert feldöntötte a város főorvosát!

Nem is tréfázott a főorvos ur. Hej, de rösteltem a dolgot. Mennyi bámulóm akadt és mennyi röhögésnek voltam kitéve különösen a diákok részéről. Előli kellett vezetnem a lovat, mellettem lépkedett a rendőr. Még a kocsira sem volt szabad felülőm. De ez még semmi! Ehhez a szégyenhez járult az, hogy az a haszontalan Bagó Péter meg utánam is kiáltott: Hej Náci, hát a tányérokat nem szeded össze? Bizony összeszedtem volna szívesen, csak lettek volna épek.

Megérkezünk a rendőrségre. Még itten sem volt dolgom! Csakhamar kihalgattak. A tárgyalások megkezdődtek, amelynek eredménye az lett, hogy e rongyszedő kevésbbé büntethető, mert a feldöntetés nem róható fel neki hosszú kampós orra miatt, mert kocsija elé nehezen lát. A vigyázatlanságért pedig tíz napot kap.

Ez szörnyűség! Azt mondják, hogy nem büntethető, s mégis kapok tíz napot! Miféle törvény ez?! De mit csináljak? Ez ellen appellálni nem lehet, mert a tény valóban megtörtént. Ez nagyon szép pályaválasztás! Tegnap még mint diák a padokat rötám, ma meg már, mint rongyszedő a kocsiban heverek. Oh, ha megtudja az osztályfőnök ur, hát néz egyet. Meg is tudhatja, hisz a sok diák ennek tanítja.

Óh, hová nem vezérelt engem az orrom? Óh, mennyi keserves percet szerzett ez már nekem? Mi lesz ennek a vége? Talán ez nem is volna baj, csak az a Bagó ne jött volna a világra! Az csinálja a sok heccet! Pláne most ezzel a szerencsétlen rongyszéddéssel! El is határoztam e tiz nap alatt, hogy többé rongyszéd nem leszek. Hisz volt elég időm a megfontolásra. Mennyen csak a fátim, ugvis annak való, hisz lovat a kocsival ugy is megkapta a rendőrségtől.

Eljött a várva-várt szabadulás órája. Eszemben sem volt, hogy az atyai örökséget ismét felvegyem. Ezért nem is mentem haza, hanem más foglalkozás után néztem. Amint az utcákon mendegéltem, a Rigó-teren egy kis üzleti forrásra jöttem. Ugyan egy kapun csakhamar e hirdetést vettem észre: Egy segéd azonnal felvételtik Zaplacek Flóris gyöpmesternél. Fele sem tréfa ennek, mert a megélhetés kerget, be kellett mennem. Ugyan rösteltem e mesterséget, de szegény ide, szegény oda sinter leszek. Ehhez nem is kell tanulmány, csak drót meg kutyá.

Nem sokat meláztam, mert csakhamar bementem, s Khón Ignác néven a felvételre jelentkeztem. Fel is vettek iziben, mely után egy nagy hurkosdrót nyomatok a kezembe, s az utra kész segédekhez menesztettek.

Alig haladunk át az első utbán, máris jött egy nagy kutyá jó seft gyanánt. A legények engem küldtek keríteni, a prédát eléjük terelni. Egy kicsit reszkettem, mint a kocsónya, megvalvta az igazat, majd kirázott a hideg. Fogaim vacogtak, lábaim már kutymarást éreztek. De ezért mentem feléje, hogy bekerítsem. Jajj, de midőn fogait reám viczorította, inkább hagytam menni a vad besttiát, vigye szegény innét az irháját.

(Vége köv.)

GABONA-ÁRAK.

Németújvár, 1914. évi július hó 3.

Latzer Mózes Fia cég jelentése.

Az áruk 100 kilogramminkint értendők.

Buza — — — — — 24 50 — 24 50

Rozs — — — — — 19 — — 19 —

Árpa — — — — — 19 — — 19 —

Zab — — — — — 16 — — 16 —

Tengeri (1913) — — — 19 — — 19 —

A németújvári kir. járásbírószág, mint telekkönyvi hatóság.

2371—tkvi. 1914. szám.

Árverési hirdetemény-kivonat.

A Pusztaszentmihály és környéke gazdának műmalmá mint részvénytársaság kérelmére a végrehajtási árverés joghatályával bíró önkéntes árverést a telekkönyvi hatóság a németújvári kir. járásbírószág területén levő, Pusztaszentmihály községben fekvő, s a pusztaszentmihályi 733. sz. tjkvben 148—149/a hrsz. 174. házzs. alatt felvett ingatlanra elrendelte.

Az árverést 1914. évi július hó 23 napján délután 3 órakor Pusztaszentmihály község házánál fogják megtartani.

Az árverés alá kerülő ingatlan a kikiáltási ár $\frac{2}{3}$ -ánál alacsonyabb áron nem adható el.

Az árverelni szándékozók kötelesek bánatpénzzel a kikiáltási ár 10 százalékát készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában meghatározott árfoylammal számított óvadékképes értékpapirban a kiküldöttnél letenni, hogy a bánatpénznek előleges bírói letétbe helyezéséről kiállított letéti elismervényt a kiküldöttnek átadni és az árverési feltételeket aláírni (1881. LX. t. c. 147., 150., 170. §§.; 1908. XL. t. c. 21. §.).

Az aki az ingatlanért a kikiáltási árnál magasabb ígéletet tett, ha többet ígérni senki sem akar, köteles nyomban a kikiáltási ár százaléká szerint megállapított bánatpénzt az

általá ígért ár ugyanannyi százalékáig kiegészíteni (1908. XLI. 25. §.).

Németújvár, 1914. évi május hó 16. napján. Szelezcky Gyula sk., kir. albiró.

A kiadmány hitelűl: telekközvető.

A németújvári kir járásbírószág mint telekkönyvi hatóság.

2769—1914. tkv. szám.

Árverési hirdetemény-kivonat.

Kruisz Mihály és Burgóhegy község önszegélyző egylet végrehajátóknak Marosits Flórián végrehajátást szenvedő ellen indított végrehajátási ügyében a telekkönyvi hatóság utóajánlatra az újabb árverést 350 K. tőkekövetelés és járulékai behajátása végett a németújvári kir. járásbírószág területén levő Burgóhegy községben fekvő, s a burgóhegyi 14. sz. tjkvben foglalt A. §. 1. sorsz. 14. hrsz. ingatlanra 990 K. és a burgóhegyi 40. sz. tjkvben A. §. 4. sorsz. 582/a. hrsz. ingatlanra 2200 K. kikiáltási árban elrendelte.

Az árverést 1914. évi július hó 22. napján délután 3 órakor Burgóhegy község házánál fogják megtartani.

Az árverés alá kerülő ingatlanok a kikiáltási árnál alacsonyabb áron nem adható el.

Az árverelni szándékozók kötelesek bánatpénzzel a kikiáltási ár 10 százalékát készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában meghatározott árfoylammal számított óvadékképes értékpapirokban a kiküldöttnél letenni, vagy a bánatpénznek előleges bírói letétbe helyezéséről kiállított letéti elismervényt a kiküldöttnek átadni és az árverési feltételeket aláírni (1881. LX. t. c. 147., 150., 170. §§.; 1908. XL. t. c. 21. §.).

Az, aki az ingatlanért a kikiáltási árnál magasabb ígéletet tett, ha többet ígérni senki sem akar, köteles nyomban a kikiáltási ár százaléká szerint megállapított bánatpénzt az általa ígért ár ugyanannyi százalékáig kiegészíteni (1908. XLI. 25. §.).

Németújvár, 1914. évi június hó 18-án. Szelezcky Gyula sk., kir. albiró. A kiadmány hitelűl: Agócsy, telekkönyvvezető.

Eladó könyvtár.

Kizárólag jogi- és törvénykönyvekből álló, teljesen jókarban lévő könyvtár jutányos áron eladó.

Cim e lap kiadóhivatalában.

A németújvári kir. járásbírószág, mint telekkönyvi hatóság.

ad. 3073—1914. tkvi. sz.

Árverési hirdetemény-kivonat.

Tánczos Ferenc borkereskedő nemetszentgróti lakós végrehajátónak Kober Ferenc korcsmáros kisvaskuti lakós végrehajátást szenvedő ellen indított végrehajátási ügyében a telekkönyvi hatóság utóajánlatra az újabb árverést 1363 K. tőkekövetelés és járulékai behajátása végett a németújvári kir. járásbírószág területén levő, Kisvaskut községben fekvő, s a kisvaskuti 114. sz. tjkvben, foglalt A. I. 1. sor 566 hrsz. ingatlanra 3300 K. és az ugyanottani 146. sz. tjkvben A. §. 2. sor, 532/a. hrsz. ingatlanra 22 K. kikiáltási árban elrendelte.

Az árverést 1914. évi augusztus hó 3. napján délelőtt 11 órakor Kisvaskut község házánál fogják megtartani.

Az árverés alá kerülő ingatlanok a kikiáltási árnál alacsonyabb áron nem adható el.

Az árverelni szándékozók kötelesek bánatpénzzel a kikiáltási ár 10 százalékát készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában meghatározott árfoylammal számított, óvadékképes értékpapirokban a kiküldöttnél letenni, vagy a bánatpénznek előleges bírói letétbe helyezéséről kiállított letéti elismervényt a kiküldöttnek átadni és az árverési feltételeket aláírni (1881. LX. t. c. 147., 150., 170. §§. 1908 41. t. c. 21. §.).

Az aki az ingatlanért a kikiáltási árnál magasabb ígéletet tett, ha többet ígérni senki sem akar, köteles nyomban a kikiáltási ár százaléká szerint megállapított bánatpénzt az általa ígért ár ugyanannyi százalékáig kiegészíteni (1908. XLI. 25. §.).

Németújvár, 1914. évi június hó 26-án Szelezcky Gyula sk., kir. albiró. A kiadmány hitelűl: Agócsy telekközvető.

BARTUNEK BÉLA PAPIRKERESKEDÉSE

Irodapapir, tinta, toll, pecsét, viasz, ítatós, tollszár, írótörőgummi, gépiró papir, disz-lévelpapir, szekrénypapir, másoló papir, tintatartó, levél-méreg, tollállvány, tollisztító, krepepapir, üzletikönyv, jegyzőkönyv, képeslapalbum, em-lékalbum, iratrendező, papirszalvéta, szivacs, iskolatáska, irónhegyező, irónvédő, pecsét-párnafesték, ruggantatályeg-zők, Penkala ító (Tapper), irón különlegességek, ragasztó gummy, keltibélyegző, kréták, papirtáblák, vonalzők, torta-papírok, kész számlák, nyug-ták, adás-vevési szerződések, adóslevelek, Schulsdschein, iskolai nyomtatványok, vizsga-lapok, szentképek, kóttapapí-rok, vonalzó papírok, levél-borítékok minden nagyságban, képeslapok, levonóképek stb.

NÉMETÚJVÁROTT

Kiss Károly

kőfaragó és szobrász

Körmend, Rákóczy-utca 23.

Készít és nagy választékban raktáron tart mindenféle **siremlékeket** szobrászati műveket a leg-egyszerűbbtől a legfinomabb és legmodernebb kivitelig!

Olcsó árak! — Olcsó árak!
Pontos kiszolgálás!

LEVÉLPAPIROK,

Irószerek, irodapapírok, pecsétviasz, bélyegzők, másolókönyvek, iratrendezők, elegáns és célszerű tintatartók, iratmappák kaphatók

Bartunek Béla papírüzletében,
Németújvár.

Különböző nagyságu

faládákat

(Kistniket)

saját áron alul elad
a kiadóhivatal.

Faeladás.

Tüzfát házhoz szállítok:

Tölgy hasábfá erdei ölét 32 K.-ért

Gömbölyű tölgy erdei ölét 26 K.-ért

Épületfát folyó méterenkint árusítok

LATZER SAMU, NÉMETÚJVÁR.

Ugyanott egy alkalmas
üzlethelyiség

azonnal kiadó.

Johann Maria Farina Gegenüber dem Rudolfsplatz

csakis ez a valódi

kölniviz, kölniviz-pouder és kölniviz-szappan.

Kapható drogériákban, gyógyszertárakban és illatszertárakban.

Ne tessék elfogadni

Kölniviz-szappant, kölnivizet és poudert, ha nincsen rajta az eredeti és egyedül valódi, **de** sokszor utánzott **Johann Maria Farina Gegenüber dem Rudolfsplatz. Akkor sem kell elfogadni** helytelen és utánzott kölnivizet, kölniviz-poudert és kölniviz-szappant, ha az itt jelzett eredeti készítmény nem volna kapható az Ön lakhelyén, mert a **világhírű cég** magyarországi képviselője:

Holczer Emil Zoltán Budapest, VIII. ker., Szigetvári-utca 16.
Egyszerű levelezőlapra azonnal válaszol és közli, hol szerezhető be az eredeti minőség.

BARTUNEK BÉLA KÖNYVNYOMDÁJA

Németújvár, gróf Draskovich-féle ház.

Mindennemü nyomtatványok izlésesen, gyorsan és jutányosan készülnek. Névjegyek, eljegyzési kártyák, báli és esküvői meghívók, gyászjelentések azonnal elkészítettnek. Kereskedelmi és hivatalos nyomtatványok, falragaszok, levélpapírok, levelezőlapok, borítékok, étlapok stb. pontos kivitelben és jutányos áron.

A „Németújvár és Vidéke“ kiadóhivatala.

A lap részére előfizetések ide küldendők. Hirdetéseket a legelőnyösebb díjszabás szerint elfogad. Állandó hirdetőknak nagy engedményt ad. Kérjen mutatványszámot!